

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗΣ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
363

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν.Δ. 205. Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ».	1
Ν.Δ. 212. Περὶ ἐπανασυστάσεως θέσεως Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς.	2
Ν.Δ. 213. Περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν ἀρματιστητος Πενικῆς Διευθύνσεως Ἀνωτάτης Ἐπικαιδεύσεως τοῦ 'Υπουργείου Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων... 3	

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 205

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει τοῦ Ήμετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ Ν. Δ/γμα 8/1973 «περὶ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ» ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθαι ἀντικαταστάσεις, τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις:

1. Η παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«1. Οἰκόπεδον θεωρεῖται συνεχομένη ἔκτασις γῆς ἀποτελούσα αὐτοτελές ἔνιατον ἀκίνητον ἀνῆκον εἰς ἓνα ἢ πλείονας κυρίους ἐξ ἀδιαιρέτου. Συγνεούμεναι: ἐφ' ἐξῆς ἔκτασεις δύναται: νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἔνιατον κατὰ τὰ ἀνωτέρω οἰκόπεδον ἐὰν ἡ ἐλαχίστου μῆκος γραμμὴ ἐπαφῆς αὐτῶν εἰναι: τούλαχιστον: α) ὅσον τὸ ἐπιτρεπόμενον διὰ τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον, ἔνθα τὸ θεωρούμενον οἰκόπεδον. ἐλάχιστον πρόσωπον τοῦ οἰκόπεδου κατὰ τὸν κανόνα ἡ τὴν παρέκκλισιν ἐφ' ὅσον τοῦτο εἴναι: μέχρις 6 μέτρων καὶ β) 6 μέτρων διὰ τὴν περίπτωσιν μεγαλυτέρου ώς ἄνω προσώπου.

"Οταν ἡ συγνεούμενη ἔκτασις κεῖται πρὸς τὸ 6άρδος τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν ἔκτασεως καὶ παραμένει ὀλόκληρος ώς ἀκάλυπτος ἔκτασις, τὸ ἐλάχιστον ώς ἄνω μῆκος ἐπαφῆς δέον νὰ εἴναι 1,00 μέτρον».

2. Η παράγραφος 18 τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«18. "Αρτιον οἰκόπεδον εἶναι: τὸ ἔχον τούλαχιστον τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων καθοριζόμενα ώς ἐλάχιστα ὅρια ἐμπειρατεύονται καὶ διεπαστάσεων».

3. Η παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«1. Όδοι καλούνται αἱ κοινόχρηστοι ἐκτάσεις αἱ ἐξυπηρετούσαι τὰς ἐν γένει συγκοινωνίακας ἀνάγκας τοῦ οἰκισμοῦ.

Πεζόδρομοι καλούνται: ὅδοι: διὰ τῶν ὅποιων ἀπαγορεύεται ή διέλευσις τροχοφόρου».

4. Η παράγραφος 13 τοῦ ἄρθρου 11 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«13. 'Εσωτερικὴ στοὰ καλεῖται: ὁ ἐντὸς τῶν κτιρίων ἀφέμενος διάδρομος διήκον: ἀπὸ κοινοχρήστου εἰς κοινόχρηστον ἐκτασιν ἢ ἀπὸ κοινοχρήστου ἐκτάσεως εἰς ἀκάλυπτον γράφον, συγκοινωνοῦντα μὲ ἐτέραν στοὰν καταλήγουσαν εἰς κοινόχρηστον ἐκτασιν».

5. Η παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 12 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«4. Χῶροι έσοδητικῆς γρήσεως τῶν κτιρίων καλούνται: οἱ μὴ προσοριζόμενοι ἐκ κατασκευῆς διὰ πολύωρον ἐν κύτοις παρακμονὴν ἀνθρώπων ἦτοι οἱ προσοριζόμενοι διὰ γρῆσιν ὑγιεινῆς, ἀποδημεύσεως εἰδῶν οἰκιακῆς γρήσεως, διάδρομοι καὶ προδάλακμοι».

6. Η παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«2. 'Επιφάνειαι: γάρων κυρίας γρήσεως μετὰ τῶν έσοδητικῶν των γάρων δημιουργουμένων ὑπὸ τὸ κατὰ τὴν προτηγουμένην παράγραφον 1 ισόγειον λόγῳ κλίσεως τῶν ὁδῶν ἢ λόγῳ κλίσεως τοῦ οἰκοπέδου ἢ λόγῳ διαμορφώσεως τῆς στάθμης αὐτοῦ, περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήρεως τοῦ οἰκοπέδου».

7. Η παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«4. 'Οσάκις λόγῳ ὑπερψύσσεως τοῦ δαπέδου τοῦ ισογείου δημιουργοῦνται κάτωθιν γῆραιοι οἰκείας γρήσεως. οὗτοι περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήρεως τοῦ οἰκοπέδου, ἐφ' ὅσον πληροῦν τὰς οἰκείας προϋπομέσεις τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 22 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

8. Η παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 17 ἀντικαθίσταται: ώς ἀκολούθως:

«7. Η μεγίστη καλυπτομένη ἐπιφάνεια οἰκοπέδου ἐπιφανείας μικροτέρας τῶν 100 τετραγ. μέτρων ίσουται πρὸς τὰ 0,80 τῆς δλης ἐπιφανείας αὐτοῦ, προκειμένου περὶ μετάξιου

οίκοπέδου καὶ πρὸς τὰ 0,85 τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ, προκαθιμένου περὶ γωνιαίου οίκοπέδου. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ μεγίστη καλυπτομένη ἐπιφάνεια τοῦ οίκοπέδου δύναται νὰ μὴ ὑπολείπεται τῶν 50 τετραγ. μέτρων ὑπὸ τὸν δρόν τηρήσεως τῆς ἐλαχίστης ἀποστάσεως τοῦ 1,00 μέτρου μεταξὺ τῆς ὄπισθίας ὁψεως τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἔναντι ταύτης ὄρίου τοῦ οίκοπέδου. Τὸ ποσοστὸν καλύψεως μεσαίου οίκοπέδου ἐπιφανείας μεγαλυτέρας τῶν 100 τετραγ. μέτρων καὶ μέχρι τὰ 115 τετραγ. μέτρα ὑπολογίζεται ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$\Pi = 80 - \frac{10}{15} (\text{E}-100)$$

ἔνδικτος Ε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ θεωρουμένου οίκοπέδου.

Τὸ ποσοστὸν καλύψεως γωνιαίου οίκοπέδου ἐπιφανείας μεγαλυτέρας τῶν 100 τετραγ. μέτρων καὶ μέχρι τὰ 106 τετραγ. μέτρα ὑπολογίζεται ὑπὸ τῆς σχέσεως:

$$\Pi = 85 - \frac{5}{6} (\text{E}-100)$$

ἔνδικτος Ε ἡ ἐπιφάνεια τοῦ θεωρουμένου οίκοπέδου».

9. Εἰς τὸ ἄρμα 17 προστίθεται παράγραφος 12 ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«12. Οίκοπέδα κείμενα ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου δύναται νὰ οἰκοδομηθοῦν μέχρι βάθους 5 μέτρων ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομῆσεως, ἀνεξαρτήτως ποσοστοῦ καλύψεως μὴ ἐφερμοζόμενων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρματος 18 τοῦ παρόντος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν μετὰ τὰ ὡς ἄνω 5,00 μέτρα ἀπομένει ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ ὄπισθίου ὄρίου τοῦ οίκοπέδου, μικρότερα τοῦ 1,00 μέτρου, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἀκαλύπτου τμήματος μετασχηματίζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τρόπον ὡστε ἡ ἀπόστασις τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὄπισθίου ὄρίου νὰ μὴν εἴναι μικρότερα τοῦ 1,00 μέτρου ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπαφῆς τοῦ κτιρίου ἐν μέρει εἰς τὸ δρίον τοῦτο».

10. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρματος 18 ἀντικαθίσταται: ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀφίεμενον ἀκάλυπτον τμῆμα οίκοπέδου ἵσοιται πρὸς τὸ τμῆμα τῆς ὅλης ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ ἀπομένον μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ὑπὸ τῶν κτιρίων δυναμένης νὰ καλυφθῇ ἐπιφανείας τούτου. «Οπου τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ἡ σχετικὴ διάταξις προβλέπει κατὰ τὸ πρόσωπον ἡ τὰ πρόσωπα τοῦ οίκοπέδου προκήπιον (πρασιά). ἡ ἐπιφάνεια τοῦ προκηπίου τούτου προστερέται εἰς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀφίεμενον ἀκάλυπτον τμῆμα τοῦ οίκοπέδου».

11. Τὸ ἑδάφιον α τῆς παραγράφου 2B τοῦ ἄρματος 18 ἀντικαθίσταται: ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμῆμα γωνιαίου οίκοπέδου τὸ προκηπίον κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρματος 17 τοῦ παρόντος ἡ τῆς τυχὸν εἰδικῆς διατάξεως, ὅλοκληρον, εἰτὲ τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τυχὸν ὑπάρχοντος προκηπίου, τοποθετεῖται εἰς τὴν ἔναντι τῆς γωνίας θέσιν τοῦ οίκοπέδου μὴ δυνάμενον νὰ ἔξικνῃται μέχρις ἀποστάσεως ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομῆσεως, ἐφαρμοζόμενον ὡς πρὸς τὰς ἀποστάσεις τῶν ὄπισθίων ὁψεων τῶν κτιρίων ἀπὸ τῶν ἔναντι τούτων ὄρίων τοῦ οίκοπέδου τῶν διατάξεων τοῦ ἑδαφίου β τῆς παραγράφου 2A τοῦ παρόντος ἄρματος. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν εἴς τὸ ὡς ἄνω οίκοπέδον προβλέπεται προκηπίον, ἡ ἐπὶ πλέον τούτου ἐπιφάνεια τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος δὲν δύναται νὰ εἴναι μικρότερα τοῦ 0,10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οίκοπέδου τῆς ἀπομενούσης μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ προκηπίου».

12. Τὸ ἑδάφιον β τῆς παραγράφου 2B τοῦ ἄρματος 18 ἀντικαθίσταται: ὡς ἀκολούθως:

«β) Κατ' ἐξαίρεσιν δταν τὰ ἔλαθη γωνιαίου οίκοπέδου ὡς πρὸς μίαν οἰστρήποτε γραμμὴν δομῆσεως αὐτοῦ, ἐντὸς τῆς περιοχῆς εἰς ἥν δύναται νὰ ἀφίεται τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυ-

πτον τμῆμα εἶναι μικροτέρα τῶν 12 μέτρων, ἐπιτρέπονται ἀντιστοίχιως αἱ ἀποστάσεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων γ καὶ δ τῆς παραγράφου 2A τοῦ παρόντος, ἡ δὲ ἐλαχίστη ἐπιφάνεια τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος ὄριζεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη εἰς 0,15 τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οίκοπέδου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν εἴς τὸ ὡς ἄνω οίκοπέδον προβλέπεται προκήπιον, ἡ ἐπὶ πλέον τούτου ἐπιφάνεια τοῦ οίκοπέδου της παραγράφου 2B τοῦ παρόντος δὲν δύναται νὰ εἴναι μικρότερα τοῦ 0,10 τῆς ἐπιφανείας τοῦ οίκοπέδου τῆς σχέσεως:

13. Εἰς τὴν παραγράφον 2B τοῦ ἄρματος 18 προστίθεται: ἑδάφιον δ ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«δ) Εἰς περίπτωσιν γωνιαίου οίκοπέδου, τοῦ ὄποιον τὸ ἀκάλυπτον τμῆμα τὸ προκηπίον κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθίσταται σχῆμα ἐπίμηκες μὲ μικρὰ σχετικῶς τὴν ἐγκαρπίαν διάστασιν, δύναται τοῦτο νὰ διατεθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ ἄρματος 19 τοῦ παρόντος, πάντως ὃντες οἰστρήποτες ὑπερβάσεις τοῦ συντελεστοῦ διαμήσεως».

14. Τὸ ἑδάφιον γ τῆς παραγράφου 2B τοῦ ἄρματος 18 ἀντικαθίσταται: ὡς ἀκολούθως:

«γ) Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περὶ μεσαίου διαμετροῦ οίκοπέδου τοῦ ὄποιον αἱ κάθετοι εἰς τὰ μέσα τῶν προσώπων αὐτοῦ συκπίπτουν ἡ εἴναι παράλληλοι ἡ τέμνονται ὑπὸ γωνίαιν μεγαλυτέρα τῶν 135 μοιρῶν καὶ τοῦ ὄποιον ἐν ταύτῳ ἡ κατ' εὐθείαν ἀπόστασις τῶν μέσων τῶν προσώπων αὐτοῦ είναι ἵση ἡ μικροτέρα τῶν 24 μέτρων, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οίκοπέδου είναι: ἡ προκηπίον τοῦ παραγράφου 2A τοῦ παρόντος ἄρματος ἐπὶ ἑκατέρου τῶν μὴ διαμετρών οίκοπέδων, ὃρτίνων ἡ μή, εἰς ἀ τὸ διαμετροῦ οίκοπέδου δύναται ἴδεαταις νὰ τηνήθῃ διὰ γραμμῆς διεργαμένης διάστασιν τῆς ἀποστάσεως τῶν προσώπων αὐτοῦ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν εἴς τὸ οἰστρόπεδον τούτο προβλέπεται προκήπιον ἡ ὡς ἄνω ἀπόστασις τῶν 24 μέτρων λαμβάνεται μεταξὺ τῶν γραμμῶν διαμήσεως.

Τὸ ὡς ἄνω ἀκάλυπτον τμῆμα τοποθετεῖται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν ἑδαφίων α, β καὶ ε τῆς παρούσης παραγράφου 2B διεύρυνται.

15. Εἰς τὴν παραγράφον 2B τοῦ ἄρματος 18 προστίθεται: ἑδάφιον ε ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«3) Εἰς περίπτωσιν διαμετροῦ οίκοπέδου τοῦ ὄποιον τὸ ἀκάλυπτον τμῆμα, τὸ προκηπίον κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, καθίσταται σχῆμα ἐπίμηκες μὲ μικρὰ σχετικῶς τὴν ἐγκαρπίαν διάστασιν, δύναται τοῦτο γὰ διατεθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀρχῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ ἄρματος 19 τοῦ παρόντος πάντως ὃντες οἰστρήποτες ὑπερβάσεις τοῦ συντελεστοῦ διαμήσεως».

16. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρματος 18 ἀντικαθίσταται: ὡς ἀκολούθως:

«4. Ακάλυπτον τμῆμα τοῦ οίκοπέδου ἐντὸς τοῦ σώματος τοῦ κτιρίου καὶ ἐν συνεχίᾳ τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμήματος τοῦ οίκοπέδου φιλορρεΐται προσμετρούμενον εἰς τὸ ὑποχρεωτικῶς ἀκάλυπτον τμῆμα μόνον κατὰ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ εἰσέχον ἐντὸς τοῦ πτυχίου κατὰ διάστασιν τὸ πολὺ ἵση πρὸς τὸ ἡμίσυο τοῦ εύρους αὐτοῦ. Τὸ εύρος τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἴναι μικρότερον τῶν 3,00 μέτρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ὡς ἄνω μέρος τοῦ ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτου τμῆματος τοῦ οίκοπέδου καθίσταται τὸ ἔκτατο».

17. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρματος 18 ἀντικαθίσταται: ὡς ἀκολούθως:

«5. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρματος, δταν εἰς τὸ ἴσογειον κατασκευάζωνται καταστήματα καὶ μόνον, ἐπιτρέπονται ἡ κάλυψις τοῦ οίκοπέδου μέχρι τοῦ εβδομήντας 10 μέτρων ἀπὸ τῶν γραμμῶν δομῆσεως, μόνον κατὰ τὸ ἴσογειον καὶ ὑπόρειον, τηγραμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποστάσεως 1,00 μέτρου μεταξὺ τῆς διαπομπῆς ὁψεως τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἔναντι τοῦ ὡς ἄνω μέρους τοῦ οίκοπέδου. Ἡ ἐπὶ πλέον ὡς τηγραμένης περιλαμβάνεται εἰς τὸ συντελεστὴν διαμήσεως».

18. Η παράγραφος 4 του άρθρου 20 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«4. Διὰ χώρους διορθητικής χρήσεως δι' εὺς ἀπαιτεῖται φωτισμὸς ἡ καὶ ἀερισμός, αἱ ἐλάχισται διαστάσεις τοῦ ἀκαλύπτου τημάτως ἐφ' οὐ τὰ ἀνοίγματα τῶν ἐν λόγῳ χώρων ὅρίζονται εἰς $1,20 \times 1,20$ μ.».

19. Η παράγραφος 5 του άρθρου 20 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«5. Διὰ μηχειρέων ἡ ἐλαχίστη ἐπιφάνεια Ε τοῦ ἀκαλύπτου τημάτως διέπεται ὑπὸ τῆς σχέσεως $E=2t+$, ἔνδικα ν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὄρόφων ὑπὲρ τὸν ὄροφον τοῦ διεωρουμένου μαχειρέων χωρὶς οὐδεμίᾳ διάστασις τοῦ ἀκαλύπτου τημάτως γὰ τενα μικρότερα τοῦ 1,50 μέτρου. Η ἐπιφάνεια αὗτη ἀρίστα: καθ' δλον τὸ ὑψος τοῦ κτιρίου ἀκαλύπτου τημάτως μαχειρέων.»

20. Η παράγραφος 6 του άρθρου 20 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«6. Διὰ τὰ κιλιψκοστάσια ἀπαιτεῖται ἐπιφάνεια ἀκαλύπτου τημάτως, πρὸς διερισμὸν αὐτῶν, 3 m^2 προκειμένου περὶ κτιρίων μέχρι καὶ τριώροφων καὶ 4 m^2 προκειμένου περὶ κτιρίων περισσοτέρων ὄρόφων. Η ἐλαχίστη διάστασις τοῦ ὡς ἄνω ἀκαλύπτου τημάτως ὅρίζεται εἰς 1,20 μέτρον.»

21. Τὸ δεύτερον ἀδόφιον τῆς παραγράφου 5 του άρθρου 22 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«Ἐν περιπτώσει κατασκευῆς ἀνοικτῶν ἐξωτερῶν ἐντὸς τῶν ἴσογείων καταστημάτων τὸ ἐλεύθερον ὑψος τούτων δὲν δύναται νὰ εἴναι μικρότερον τῶν 5,00 μ..»

22. Η παράγραφος 9 του άρθρου 22 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«9. Οσάκις τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἐπὶ ὑπερτηλωμάτων ἐπὶ τῷ σκιοπῷ ὅπως ὁ ἴσογειος χῶρος ἀφίεμενος ἐξ ὀλοκλήρου κενὸς χρησιμεύσῃ δι' ἀπλῆν καὶ μάνον στάδιμευσιν αὐτοκινήτων, ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ πρῶτος (ἴσογειος) ὄροφος ὑπερψφωμῆτη ἀκαλόγως, τοῦ ὑψοῦς τοῦ κτιρίου μὴ ὑπερβαίνοντες τὸ ὑψος τὸ προκύπτον ἐκ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος άρθρου σχέσεως διὰ $C=2$. Ο ὡς ἄνω χρησιμοποιούμενας θιὰ στάδιμευσιν τῶν αὐτοκινήτων ἴσογειος χῶρος δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου καὶ δὲν προσμετρεῖται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄρόφων.»

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως καὶ ἀπαντεῖσι οἱ ἐν τῷ χώρῳ ταύτῳ ἀντισταχοῦτες χῶροι κλιψκοστασίων, ἀνελκυστήρων καὶ εἰσόδων, μέχρις ἐπιφανείας 25 m^2 , δι' ἔκαστον συγκρότημα κλιμακοστασίου, ἀνελκυστήρος καὶ εἰσόδου καὶ ἐν συνόλῳ μέχρι 10% τῆς ὀλίγης ἐπιφανείας τοῦ κτιρίου κατ' ἀνώτατον ὅριον». Τὸν περιπτώσει ταύτη δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου τοῦ διερχούμενου παραγράφου 18 τοῦ ἐπομένου άρθρου 24 ὥριζμενον».

23. Η παράγραφος 5 του άρθρου 23 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«5. Διαμειρήσθη ὅπερεδον. Αἰφετηρίων μετρήσεως τοῦ ὑψοῦς τῶν κτιρίων τῶν ἴσογειοφορικένων ἐπὶ οἰουδήποτε διαμειροῦς οἰκοπέδου εἶναι, ἡ εἰς ἔκαστον πρόσωπον ἡ ἐκάστην γωνίαν αὐτοῦ, ἀντιστοιχοῦσα ἀφετηρίων μετρήσεως τοῦ ὑψοῦς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1, 2 καὶ 3 ὡς καὶ τῆς παραγράφου 18 τοῦ ἐπομένου άρθρου 24 ὥριζμενον».

24. Η παράγραφος 2 του άρθρου 24 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν ἡ ὁδὸς διευμφαρώδης μετὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς ὑπὸ κτιρίου ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν γραμμῶν δομήσεως αὐτῆς μὲ πλάτος διάφορον τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου ρυματομικοῦ διευργάμματος προσθετικού πλάτους, ὡς πλάτος τῆς ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ ἐν τοῖς πρόγραμσι διαμορφωμένον τοιοῦτον. Τυχὸν ὑπάρχουσα ἐπὶ ἔλαττον διάφορά εἰς τὸ διαμορφωμένην ὡς ἄνω πλάτος τῆς ὁδοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰ πλάτη τοῦ πνωκούς 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 21 τοῦ παρόντος, ἡ τῶν εἰδικῶν διατάξεων περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 21 τοῦ παρόντος, διεωρεῖται ἀνεκτὴ ὅταν αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ 20 ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου. Ως γραμμαι διεμήσεως διεωροῦνται αἱ ἐν τοῖς πρόγραμσι διαμορφωμέσιται τοιοῦται».

25. Η παράγραφος 3 του άρθρου 24 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν ἡ πρόσοψις ἥψιλε ποποδιετηρή ἐσώτερον τῆς γραμμῆς διεμήσεως τούλαχιστον κατὰ 2,50 μ.

κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 19, πρὸς καθηματισμὸν τοῦ μεγίστου ὑψοῦς τῆς προσόψεως προσμετρεῖται εἰς τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ πλάτος τῆς μεταξὺ τῆς γραμμῆς διεμήσεως καὶ τῆς προσόψεως ἀφεδείσης ζώνης. Η αὔξησις αὕτη τοῦ ὑψοῦς ἰσχύει μάνον ὥια τὸ διεωρούμενον κτίριον καὶ οὐχὶ διὰ τὰ ἔναντι αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ἐπέρχεται πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ κατεμένη.

26. Η παράγραφος 18 του άρθρου 24 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«18. Εἰς αἰκόπεδον διαμειρέως καὶ μὴ γωνιαῖον ἐφ' ἑκάστου προσώπου καὶ ἐν γένει απὸ ἑκάστης ἀφετηρίας μετρήσεως τοῦ ὑψοῦς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὄρόφων τοῦ κτιρίου, κατασκευάζεται ὁ ἀνίστοιχος ἐπιτρέπομένος ἀριθμὸς ὄρόφων ἐν προσόψει καὶ ἐν ἐσοχῇ ἀνευ οὐδεμίᾳς παρεκκλίσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν τὰ ἐφ' ἑκάστου προσώπου ὡς ἄνω ἀνώτατα ὑψοῦ κείνται εἰς διάφορον στάδιμην καὶ ἐφ' δόσον ἡ διαφορὰ αὗτη εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀφετηρίων μετρήσεως τῶν ὑψῶν δεῖν ὑπερβαίνει τὸ 1,00 μέτρον, τὸ κτίριον κατασκευάζεται ὅλοκληρον μέχρι τοῦ ὑψηλοτέρας στάδιμης ἀνωτάτου ὑψοῦς. Εφ' δόσον ἡ ὡς ἄνω διαφορά διερθαίνεται τὸ μέτρον τὸ κτίριον περιορίζεται πρὸς τὰ ἄνω ὑπὸ ἐπιπέδου ὥριζοντίου εἰς τὴν στάδιμην τοῦ ὑψηλοτέρου ὑψοῦς καὶ ὑπὸ ἐπιπέδου κεκλιμένου διερχομένου διὰ τῆς διερχούσας γραμμῆς κατὰ τὴν ὅψιν καὶ τὸ ὑψοῦ τοῦ τελευταίου ὄρόφου ἐν προσόψει ἡ ἐσοχῇ τῆς εἰς τὴν γραμμηλοτέραν στάδιμην προσόψεως τοῦ κτιρίου καὶ τέμνοντος τὸ ὡς ἄνω διριζόντιον ἐπιπέδον κατὰ γραμμὴν τῆς ὁποίας ἐν τούλαχιστον τημείον δέονταν ν ἀπέχη ἀπόστασιν 10 μέτρων ἀπὸ τοῦ κατασκευόφου ἐπιπέδου τοῦ διερχομένου διὰ τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὸ ὑψηλότερον ὑψοῦ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἀνευ ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ διεμήσεως ἐὰν οὐτος ὥριζεται ἀριθμητικῶς.

27. Η παράγραφος 19 του άρθρου 24 παταργεῖται.

28. Η παράγραφος 20 του άρθρου 24 ἀριθμεῖται ως 19.

29. Η παράγραφος 21 του άρθρου 24 ἀριθμεῖται ως 20.

30. Η παράγραφος B16 του άρθρου 25 καταργεῖται.

31. Η παράγραφος B17 του άρθρου 25 ἀριθμεῖται ως B16.

32. Η παράγραφος 7 του άρθρου 26 ἀντικαθίσταται ως ἀκολούθως:

«7. Απαγορεύεται ἡ κατεδάφισις μεσοτοίχου οἰουδήποτε κτιρίου ἀνευ συγκαταθέσεως τῶν ἴδιοκτητῶν τῶν ἑκατέρων αὐτοῦ κτιρίων ἡ τῶν διαμερισμάτων αὐτῶν μεταξὺ τῶν ὅποιων ἀντιστοιχεῖ ὁ πρὸς κατεδάφισιν τοίχος. Η ἔναρξις τῆς κατεδάφισεως τοῦ μεσοτοίχου, ἡ διάρκεια ἀνακατασκευῆς αὐτοῦ, ὁ τρόπος ἀποφυγῆς τῆς ὄχλησεως τῶν ἐνοίκων τοῦ ὅμορου κτιρίου, αἱ διαφοροὶ προστατευτικαὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐργού κατασκευαὶ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον συμφωνίας μεταξὺ τῶν ὄμορφων ἴδιοκτητῶν. Κατ' ἔκαρπεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις μεσοτοίχων ἴδιοκτητῶν παραρτημάτων ὡς καὶ μανδροτοίχων καὶ ἀνευ συγκαταθέσεως τῶν ὄμορφων ἴδιοκτητῶν. Η ἔναρξις τῆς κατεδάφισεως τῶν τελευταίων τούτων δύναται νὰ λάθῃ γώρων μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γομίμου κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἐγγράφου εἰδοποιησεως ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἴδιοκτήτου πρὸς τὸν ὅμορον. Εἰς περίπτωσιν μεσοτοίχου κριθέντος ἐτοιμορρόπου ὁ ὡς ἄνω περιορισμὸς δὲν ἔχει ἐφαρμογήν».

33. Η παράγραφος 4 του άρθρου 32 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθων παραγράφων 4 καὶ 5:

«4. Οσάκις λόγῳ ὑπερψφώσεως τοῦ διαπέδου τοῦ ἴσογείου δημιουργούνται κάτωμεν αὐτοῦ κλειστοὶ χῶροι πληρούντες τοὺς ὄρους τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος άρθρου, οὓτοι περιλαμβάνονται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως. Ο ἀφιέμενος ἐν ἴσογειῷ ἐλεύθερος χῶρος ὅταν τὸ κτίριον κατασκευάζεται ἐπὶ διατάξεως τοῦ παραγράφου 1 τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 21 τοῦ παρόντος, ἡ τῶν εἰδικῶν διατάξεων περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον α τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 21 τοῦ παρόντος, διεωρεῖται ἀνεκτὴ ὅταν αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ 20 ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου. Ως γραμμαι διεμήσεως διεωροῦνται αἱ ἐν τοῖς πρόγραμσι διαμορφωμέσιται τοιοῦται».

κυρτήρος και είσόδου και έν συγόλωφ μέχρι 10% της δημητριακής τού περιπτώσεως. Ο ως ανω αριθμενος έν ισογένιφ άλευνθερος γωρος έπιτρέπεται δημητριακής τού περιπτώσεως. Τού μεγίστου έπιτρεπομένου ίψους τού κτιρίου δυνατένου έν τη περιπτώσει ταύτη να εύξενη άναλογως και πάντως ούχι πλέον τού 1,00 μέτρου».

34. Εις την παράγραφον 7 τού άρθρου 35 προστίθεται δεύτερον έδαφιον ως ακολούθως:

«Τὸ ἀλευνθερὸν ὄψος ἴσογένιων καταστημάτων ἐν περιπτώσει κατασκευῆς ἀνοικτῶν ἔξωστῶν ἐντὸς αὐτῶν δὲν δύναται γὰ εἶναι μικρότερον τῶν 5,00 μ.».

35. Τὸ έδαφιον δ' τῆς παραγράφου 1 τού άρθρου 37 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Δ. Εἰς οἰκόπεδον γωνιαίον μὲν ἀποτελημένην τὴν γωνίαν αὐτοῦ διὰ γραμμῆς εὐθείας ἡ καμπύλης ἡ διὰ εἰσεχούσης γωνίας, ως ἀρετηρια λαμβάνεται ἡ στάθμη τοῦ πεζοδρομίου εἰς τὸ μέσον τῆς γραμμῆς ἡ εἰς τὴν ικορυφὴν τῆς εἰσεχούσης γωνίας».

36. Η παράγραφος 2 τού άρθρου 38 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Όταν εἰς τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον ἡ τὸν εἰδικὸν κανονισμὸν δὲν καθορίζεται προκήπιον ως γραμμὴ δομήσεως δεωρεῖται ἡ ἀπέχουσα 4,00 μέτρα ἀπὸ τῆς ρυμοτομῆς γραμμῆς».

37. Η παράγραφος 12 τού άρθρου 38 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«12. Η κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 10 ἀπομένουσα ἀπόστασις μεταξὺ τῆς ὀπίσθιας ὄψεως τοῦ κτιρίου και τοῦ ὀπίσθιου ὅρίου τοῦ οἰκοπέδου, δέον νὰ εἴναι τούλαχιστον 1,00 μέτρον, μειουμένης ἀναλογως τῆς σχετικῆς διαστάσεως τῶν 12,00 μέτρων τοῦ κτιρίου».

38. Η παράγραφος 13 τού άρθρου 38 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«13. Όμοιως προκειμένου περὶ γωνιαίου οἰκοπέδου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4, 5 και 6 δύναται δημητριακής τοῦ κτιρίου κατὰ τὸ μικρότερον πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου μὴ εἴναι μικρότερον τῶν 8 μέτρων και κακὸν δίλον τὸ ὄψος αὐτοῦ. Η παρέκκλισις αὗτη ἰσχύει μόνον ἐπὶ μήκους 12 μέτρων κατὰ τὴν ἐπέραν κυρίων ὄψιν ἄνευ διερέθσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου. Πέραν τοῦ μήκους τῶν 12 μέτρων τὸ κτίριον κατάσκευάται ἀνευ οὐδεμιᾶς παρέκκλισεως».

39. Η παράγραφος 15 τού άρθρου 38 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«15. Προκειμένου περὶ μεταξίου οἰκοπέδου ἔχοντος μικρὸν έλάχιστον ἀπότελεσματικὸν ὅριον, δημητριακής τοῦ κτιρίου μὴ ἔχην διάστασιν μικροτέραν τῶν 8 μέτρων ἀπιτρεπομένης τῆς ἀλευτάσεως τῆς ἀποστάσεως τῆς ὀπίσθιας ὄψεως τοῦ κτιρίου ἀπὸ τὸ οἰκοπέδου ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως. Εάν η ως ἀνω ἀπόστασις εἴναι ίση, η μεγαλυτέρα τοῦ 1 μέτρου τὸ κτίριον ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ τοῦ ὅρίου τούτου κατὰ τὴν ἀπόστασιν ταύτην. Η κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον παρέκκλισις ἰσχύει μόνον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ έλάχιστου και ἐπὶ μήκους προσόψεως τοῦ κτιρίου τὸ πολὺ μέγρι 12 μέτρων. Πέραν τοῦ μήκους τούτου τὸ κτίριον κατάσκευάται ἀνευ οὐδεμιᾶς παρέκκλισεως. Έν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προσώπου οὐδεμία παρέκκλισις ἐπιτρέπεται».

40. Η παράγραφος 18 τού άρθρου 38 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«18. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 10, 13, 15, 16 και 17 τού παρόντος άρθρου, η κατόφις τοῦ πέραν τῶν 12 μέτρων κατάσκευαζομένου τμήματος τοῦ κτιρίου ἄνευ οὐδεμιᾶς παρέκκλισεως ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3, 4, 5 και 6, δύναται νὰ μετασχηματιζηται εἰς ίσης ἐπιφανείας κατοψιν τμήματος κτιρίου παραδειγμάτων τοῦ 8X12, ἐν συνεχείᾳ τῶν 12 μέτρων

και μὲ ἐτέρων διαστασιν μέχρις 8 μέτρων η μέχρι τοῦ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 10, 13, 15, 16 και 17 κατασκευαζομένου πλάτους τοῦ κτιρίου.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιτρέπεται η κατασκευὴ τοῦ δῆλου κτιρίου μὲ ὄψος ἀλευτάτην τὸν συντελεστὴν δομήσεως τῆς περιοχῆς ἀντιστοιχούντος μεγίστου ὄψους τοῦ κτιρίου. Έν τῇ περιπτώσει ταύτη ως ὄψος Η τοῦ δῆλου κτιρίου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 λαμβάνεται τὸ πραγματοποιούμενον τοιούτον, ἀπαγρευομένης οἰστόσηπτε μεταγενεστέρας προσθήκης καθ' ὄψος πέραν τοῦ ως ἀνω πραγματοποιηθέντος ὄψους».

41. Η παράγραφος 9 τού άρθρου 39 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«9. Επίσης δὲν προσμετρεῖται εἰς τὴν κάλυψιν και τὸ συντελεστὴν δομήσεως ἀκαλύπτον τμῆμα τοῦ οἰκοπέδου ἀφιέμενον ἐν συνεχείᾳ τῶν ὑποχρεωτικῶν ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου, μόνον κατὰ τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ εἰσέχον ἐντὸς τοῦ κτιρίου κατὰ διάστασιν τὸ πολὺ ίση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ εὔρους αὐτοῦ. Τὸ εὔρος τούτο δὲν δύναται γὰ εἴναι μικρότερον τῶν 3 μέτρων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ως ἀνω μέρος τοῦ ἀκαλύπτον τμήματος τοῦ οἰκοπέδου καθίσταται ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτοντος ἔκτασις».

42. Η παράγραφος 2 τού άρθρου 64 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἧν τηρουμένου τοῦ μήκους τῶν 8 μέτρων τῆς κυρίας ὄψεως τοῦ κτιρίου ἀπομένει ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πλαχύου ὅρίου μικροτέρα τοῦ ἐνὸς μέτρου ἐπιτρέπεται η ἐπαχὴ τοῦ κτιρίου πρὸς τὸ πλάγιον τούτο ὅριον».

43. Η παράγραφος 1 τού άρθρου 68 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν οἰκισμῶν κάτω τῶν δύο χιλιάδων κατοίκων, ἀγροτικῶν περιοχῶν τῶν πόλεων ως και τμημάτων πόλεων παραδοσιακοῦ χαρακτῆρος, ἐπιτρέπεται η θέσπισις τοῦ συστήματος δομήσεως κατὰ πτέρυγας».

44. Η παράγραφος 2 τού άρθρου 71 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Όταν τὰ κτίρια δὲν τοποθετῶνται ἐν ἐπαχῇ πρὸς τὰ πλάγια και ὅπισθιον ὅριον τοῦ οἰκοπέδου η ἐλαχίστη ἀπόστασις αὐτῶν ἀπὸ τῶν ως ἀνω ὅρίων καθορίζεται εἰς 2,50 μέτρων».

45. Η παράγραφος 3 τού άρθρου 72 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Τὸ μέγιστον ὄψος τῶν κτιρίων ὅρίζεται εἰς 7,50 μέτρων μετρούμενον ἀπὸ τῆς φυσικῆς η τεχνητῆς στάθμης τοῦ πέριξ ἐδάφους. Υπεράνω τοῦ ὄψους τούτου οὐδεμία κατασκευὴ ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς στηθαίου η στέγης ὄψους τὸ πολὺ 2,70 μέτρων και ἀπολήξεις κλιμακοστασίου ἐξυπηρετούντος τὸ δῶμα».

46. Εἰς τὸ τέλος τοῦ άρθρου 72 προστίθεται παράγραφος 5 ως ακολούθως:

«5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ως και τῶν άρθρων 70 και 71 τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος ἔχουν ἐφαρμογὴν και ἐπὶ οἰκισμῶν χρακτηρισθέντων ως προϊσταμένων τοῦ ἔτους 1923 και δομουμένων κατὰ τὸ σύστημα τῶν πτερύγων».

47. Η παράγραφος 2 τού άρθρου 73 ἀντικαθίσταται ως ακολούθως:

«2. Οἰκόπεδον κείμενα ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου, παραγραφήντα ύπο τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ίσχύος τοῦ παρόντος δι' ἀποφάσεων η παραχωρητηρίου δι' οἰονδήποτε λόγον, τυγχάνουν ἄρτια και οἰνδοδημίσμα μεταξιας διαστάσεις και ἐμβαθύν παραχωρήματα. Έν περιπτώσει έμβαθυον η διαστάσεων ἐν τοῖς πράγμασι μικροτέρων τῶν εἰς τὰς ἀποφάσεις η τὰ παραχωρητηρία ἀναγραφομένων, τὰ οἰκόπεδα θεωρούνται ἄρτια και οἰκοδημήσιμα ἐφ' οσον η τοιαύτη διαφορά δὲν οφείλεται εἰς μείωσιν τῶν οἰκοπέδων διὰ μεταβιβάσεων η εἰς ρυμοτομίαν γενομένην μετὰ τὴν ύπο τοῦ Κράτους παραχωρησιν. Έὰν δημως τὰ ἀπομένοντα μετὰ τὴν ρυμοτομίαν ως ἀνω οἰκόπεδα ἔχουν τὰ ύπο τῶν κειμένων γενικῶν η εἰδικῶν διατάξεων τῆς περιοχῆς ἐλάχιστα δριτιότητος κατὰ τὸν κανόνα η τὴν παρέκκλισιν θεω-

ροῦνται ἀρτία καὶ οἰκοδομήσιμα ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 78 τοῦ παρόντος».

48. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 78 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δόμησις καὶ ἐπὶ ἀρτίου ἔτι οἰκοπέδου ὅταν ἔξι οἰουδήποτε λόγου ἀποτεῖται τακτοποίησις ἡ τῶν ὄμορφων αὐτοῦ οἰκοπέδων ἐὰν κατὰ τὴν αρίστην τῆς Ἀρχῆς ἐν τῇσι διοικήσεως πρόκειται νὰ παρεμποδισθῇ ἡ δυτικεράνθη ὑπωθήσητος ἡ τακτοποίησις αὐτῆς».

49. Εἰς τὸ ἄρθρον 82 προστίθεται παράγραφος Ζ ἔχουσα δύτια:

«Ζ. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ΣΤ ὡς καὶ τῶν ἑδαφίων Α3 καὶ Α4 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουν ὑποχρεωτικὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ καθ' ὄψιν προσθήκων ἐπὶ κτιρίων ἀνεγερθέντων θάσει προϊσχυσασῶν διατάξεων».

50. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 83 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐπὶ τῆς κυρίας ὄψεως τοῦ κτιρίου ἀσχέτως ἐὰν ὑφίσταται ἡ οὖ προκήπιον πρὸ αὐτῆς ἐπιτρέπονται ὁρίζονται ἀρχιτεκτονικαὶ προεξοχαὶ (γείσα) μέχρι 0,40 τοῦ μέτρου. Ἡ ἀνωτάτη κατὰ τὴν ἐν προσόψῃ ἐπίστεψιν τοῦ κτιρίου προεξοχὴ δύναται νὰ εἴναι μεγαλυτέρα πάντως οὐχὶ μείζων τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνοικτοῦ ἔξωστου. Προεξοχαὶ κατὰ τὴν ἐπίστεψιν τῶν ἑσοχῶν δέον δπως μὴ ὑπερβαίνουν τὰ 0,60 τοῦ μέτρου. Ἐὰν αἱ ὁρίζονται προεξοχαὶ κατασκευάζωνται εἰς ὄψιν μικρότερον τῶν 3 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζόδρομούν αἱ προεξοχαὶ αὔται δὲν ἐπιτρέπονται νὰ ὑπερβαίνουν τὰ 0,15 μέτρα. Τὰ ἀνωτέρω ἴσχυουν καὶ προκειμένου περὶ τῶν πλαχίων ἡ καὶ ὑποσθήτων ὄψεων τοῦ κτιρίου ἐπὶ τῶν ὑποχρεωτικῶν ἀφιεμένων ἀκαλύπτων γχρών τοῦ οἰκοπέδου».

51. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 83 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Κατακόρυφοι ἀρχιτεκτονικαὶ προεξοχαὶ ἐπὶ τῆς κυρίας ὄψεως τοῦ κτιρίου καὶ ἀνωμένη τῆς στάθμης τῶν 3 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζόδρομούν ἐπιτρέπονται μέχρι 0,40 μ. Τὰ ἀνωτέρω ἴσχυουν καὶ προκειμένου περὶ τῶν πλαχίων ἡ καὶ ὑποσθήτων ὄψεων τοῦ κτιρίου ἐπὶ τῶν ὑποχρεωτικῶν ἀφιεμένων ἀκαλύπτων γχρών τοῦ οἰκοπέδου».

52. Τὸ ἑδάφιον ἡ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«η. Τὰ ἐπὶ τῶν ἔξωστῶν ὅμερια ὕδατα, δταν ταῦτα ἐγκινθωτίωνται διὰ συμπαχῶν στήθαίων, δέον δπως ἀπάγωνται διὰ ἀγωγοῦ καὶ ἀποχετεύωνται ὑπὸ τὸ πεζόδρομον εἰς τὸ οεῖδρον αὐτοῦ, ἀπαγορευμένης τῆς διὰ σωληνίων ἐλευθέρας ροῆς ἀπὸ τοῦ ὑψούς τοῦ ἔξωστου εἰς τὴν ὁδόν. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κατακορύφου ἔξοχῆς κάτωθεν τοῦ ἄκρου τῶν ἔξωστῶν (κρέμασις) τηρούμενων τῶν κανόνων αἰσθηταῆς τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου».

53. Τὸ ἑδάφιον διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«ηδ. Εἰς περίπτωσιν ὑπάρχεις προκηρπίου ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἔξωστῶν καὶ εἰς ὄψιν μικρότερον τῶν 3,00 μέτρων ἀπὸ τῆς πρὸ αὐτῶν στάθμης τοῦ πεζόδρομούν μὲ προεξοχὴν οὐχὶ μεγαλυτέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρτίου β ὁρίζομένης ἐν ταῦτῷ δὲ μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ 1/4 τοῦ πλάτους τοῦ προκηρπίου. Ἐφ' ὅσον εἰς οὐδὲν τημεῖν ὑπέρκεινται τοῦ 1,00 μέτρου ἀπὸ τοῦ πεζόδρομούν οἱ ἐν λόγῳ ἀνοικτοὶ ἔξωσται (ξεράντα) δύνανται νὰ ἔξικηγονται μέχρι τοῦ 1/4 τοῦ πλάτους τοῦ προκηρπίου».

54. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀγοικτοὶ ἔξωσται ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 17, 18 παράγραφοι 2 καὶ 4, 34, 38 καὶ 39 παράγραφος 9, ὑποχρεωτικῶς ἀφιεμένων ἀκαλύπτων τμημάτων τοῦ οἰκοπέδου. ἐπιτρέπονται μὲ προεξοχὴν ἵσην πρὸς τὸ 1/5 τῆς ἀποστάσεως

τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου ἀπὸ τοῦ ὄριου τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν δέσιν τοῦ ἔξωστου.

Ἐγ πάσῃ περιπτώσει ὁ ἔξωστης, δὲν δύναται νὰ ἔγῃ προεξοχὴν μεγαλυτέρην τοῦ 1 μέτρου, ἀπέχτως τῆς ὑφέως τοῦ τεχνίτου ή κιγκλιδώματος αὐτὸν ἢ ἀπέχῃ ὅληγωτερον τοῦ ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τῶν ὄριων τοῦ οἰκοπέδου».

55. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἧν αἱ ὄψεις τοῦ κτιρίου τοποθετοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐσώτερον τῆς γραμμῆς δομήσεως ἢ οἰστερήποτε ἐτέρας πλαγίας ἢ ὁπιθέτως ὑποχρεωτικῆς γραμμῆς, ἡ προεξοχὴ τοῦ ἔξωστου δύναται νὰ προσαυξηθῇ κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ὑποχρεωτικῆς τῆς ὄψεως εἰς ἦν οὐτος εὐρίσκεται. Προεξοχὴ ἔξωστου ἀπὸ τοῦ τμήματος τῆς ὄψεως εἰς δ κατασκευάζεται ὑπὲρ τὰ 1,80 μ. προσμετρεῖται εἰς τὴν καλυπτομένην ἐπιφάνειαν τοῦ οἰκοπέδου οὐχὶ διμ.ως καὶ εἰς τὸν συντελεστὴν διαφαίνεται τοῦ οἰκοπέδου».

56. Τὸ ἑδάφιον ε τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Κινητὰ προστεγάσματα ἔμπροσθεν καταστημάτων ἐπιτρέπονται ἀπὸ μέσου μεγαλυτέρου τῶν 2,50 μέτρων ἀπὸ τοῦ πεζόδρομούν καὶ ἀνει κατακορύφων στηριγμάτων ἐπ' αὐτοῦ, ἐσώτερον δὲ κατὰ 0,50 μ. τοῦ κρασπέδου αὐτοῦ. Κινητὰ προστεγάσματα ἐπὶ πεζόδρομοιν μεγάλου πλάτους ἢ πλατειῶν μετά κατακορύφων στύλων δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν κατέπιν ἀδείας τῆς ἀρμοδίας Πολεοδομικῆς Υπηρεσίας, ἐφ' ὅσον δὲν παρακλαύσεται ἡ κυκλοφορία. Ἐπίστης ἐπιτρέπονται κινητὰ προστεγάσματα ἀνωμένην ἔξωστων ἢ ἑσοχῶν κτιρίων. Εἰς περίπτωσιν κινητῶν προστεγασμάτων ἀντικειμένων πρὸς τὰς παρούσας διατάξεις, ἡ ἀρμοδία Ἀρχὴ τάσει εύλογον προσεμμίαν διὰ τὴν ἀφαίρεσιν αὐτῶν».

57. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«8. Κλειστοὶ ἔξωσται:

Α) Κλειστοὶ ἔξωσται ἐπιτρέπονται ἐπὶ τῶν κυρίων ὄψεων τῶν κτιρίων ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὁρίους:

α) Τὸ ἐλάχιστον ὑψός ἀπὸ τοῦ πεζόδρομούν ὁρίζεται εἰς 3,00 μ. ἀσχέτως τῆς ὑπάρχειας τῆς ὄψεως ὅριον προκηρπίου.

β) Ἡ μεγίστη προεξοχὴ ἀπὸ τῆς γραμμῆς δομήσεως ὁρίζεται εἰς 0,40 μ. ὀνειδοτήτως τοῦ πλάτους τῆς δύο.

γ) "Οταν τὸ προθλεπόμενον πλάτος τῆς ὁδοῦ ἡ τὸ ἐν τοῖς πρόγραμμασιν διατάμενον κατὰ τὴν θέσην τοῦ κτιρίου εἴναι μικρότερον τῶν 8,00 μ. δὲν ἐπιτρέπεται κατασκευὴ κλειστῶν ἔξωστῶν.

δ) Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ὁρίων προθλεπόμενων τῶν κλειστῶν ἔξωστῶν τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κυρίας ὄψεως ἢ ἐπὶ ἑκάστης ὄψεως τῶν ἐσοχῶν ὁρίσων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1/4 τῆς ὑπαίτησίου ἐπιφανείας.

ε) Ἡ ἐν κατόψει ἐπιφάνεια τῶν κλειστῶν ἔξωστῶν προσμετρεῖται εἰς τὸν συντελεστὴν διομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

στ) Ως πλάτος ὁδοῦ λαμβάνεται τὸ ὑπὸ τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου προβλεπόμενον, προσμετρουμένων τῶν τυχὸν προθλεπόμενων προκηρπίων ἐν περίπτωσει δὲ πλήρως διαμορφωμένης ὁδοῦ τὸ ἐν τοῖς πρόγραμμασι διατάμενον κατὰ τὴν θέσην τοῦ κτιρίου εἴναι μικρότερον τῶν 8,00 μ. δὲν ἐπιτρέπεται κατασκευὴ κλειστῶν ἔξωστῶν.

ζ) "Οταν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κατασκευαζομένων τῆς ἐπιφανείας τῆς κυρίας ὄψεως ἢ ἐπὶ ἑκάστης ὄψεως τῶν ἐσοχῶν ὁρίσων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1/4 τῆς ὑπαίτησίου ἐπιφανείας.

η) Η ἐν κατόψει ἐπιφάνεια τῶν κλειστῶν ἔξωστῶν προσμετρεῖται εἰς τὸν συντελεστὴν διομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

θ) Κλειστοὶ ἔξωστοι ἐπιτρέπονται ἐπίστης καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὄψεων τῶν παρεδίποιων κτιρίων καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν ὄψεων τῶν κλειστῶν ἔξωστων τοῦ τόπου τοῦ οἰκοπέδου.

ι) Η μεγίστη προεξοχὴ ἀπὸ τῆς ὄριου τοῦ οἰκοπέδου εἰς 0,40 μ.

κ) Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ὁρίων προθλεπόμενων τῶν κλειστῶν ἔξωστῶν τῶν κατασκευαζομένων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς κυρίας ὄψεως τῶν δύο τοῦ τόπου τοῦ οἰκοπέδου.

ε) Κλειστοί εξώσται προβλέποντες πρὸς τὰ πλάγια ἢ ὅπιστις ὅρια τοῦ οἰκοπέδου κατασκευάζονται μόνον, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἄρδηρων οἰουδήποτε συστήματος δομήσεως καθορίζουμένη ἐλαχίστη ἀπόστασις τῶν ἀντιστοίχων ὄψεων τοῦ κτιρίου ἢ κτιρίων ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω ὅριων τοῦ οἰκοπέδου εἶναι τουλάχιστον 4 μέτρα».

58. Τὸ ἑδάφιον δὲ τῆς παραγγάφου 9 τοῦ ἄρθρου 84 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Εἰς περιοχὰς τοῦ πανταχόθεν ἐλευθέρου ἢ ἀσυνεχοῦς συστήματος δομήσεως ἐφ' ὅσον τὰ ὑπόγεια χρησιμοποιοῦνται ἀκαλειστικῶς διὰ στάθμευσιν αὐτοκινήτων ἐπιτρέπεται προ-εξοχὴ (ἐπέκτασις) τῶν ὑπὸ τὸ πρῶτον ὑπόγειον ὑπογείων ὑπὸ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀκάλυπτον ἔκτασιν τοῦ οἰκοπέδου ἐξαρέσει τοῦ προκήπτου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ συνοικικὴ ἔκτασις τούτων ἡνὶ ὑπερβαίνει τὰ 0,60 τῆς διῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου».

59. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 86 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐντὸς τῶν ὑποχρεωτικῶν ἀφιεμένων πλαγίων καὶ ὑπισθίων ἀκαλύπτων ἔκτασεως τοῦ οἰκοπέδου ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις θορηθητικῶν κτιρίων, καπνοδόχων καὶ διαχωριστικῶν τῆς ἔκτασεως τούχων, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τοῦ συνεχοῦς συστήματος καὶ τοῦ συστήματος ἐλευθέρας δομήσεως ἐντὸς ὑφισταμένων οἰκισμῶν (Κεφ. Δ. περ. Β')».

60. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 86, προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἑδάφιον:

«Ἐπίσης ἐπιτρέπονται ἐπὶ τῶν ὑποχρεωτικῶν προκηρύκων διακοσμητικὰ κατασκευὰ ἡτοι κληροτοριές, ἐνσέριαι ἐγκαταστάσεις φωτισμοῦ, ἔσαμμίδες καὶ τοιχίσκοι πρὸς μόρφωσιν καὶ μακριώτης διατάξεως τοῦ προκήπτου, διακοσμητικὰ δεξαμενὰ ἐντὸς τοῦ ἑδάφους ἢ πινακίδες καὶ ἀγάλματα».

61. Τὸ ἑδάφιον δὲ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 87 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ. Χῶροι οἰκεῖται περιφανείας ἐξωτερικῶς μετρούμενης 5% τῆς ἐπιφανείας τοῦ κτιρίου δυναμένης νὰ μὴ ὑπολείπηται τῶν 12 τ.μ. οὐχὶ ὅμως μεγαλύτερας τῶν 50 τ.μ. Οἱ χῶροι οὗτοι δύνανται νὰ συμπληροῦν τημῆμα τοῦ τελευταίου ὅρθου τοῦ περιλαμβανομένου ἐντὸς τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὑψους καὶ ἀριθμοῦ ὁρόφων».

62. Ἡ παρ. 10 τοῦ ἄρθρου 88 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«10. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς στάθμης φυσικῆς ἢ τεχνητῆς μεταξὺ τῶν ὁρόφων οἰκοπέδων τὸ ὑψος τῶν 2,50 μ. τοῦ συμπαγοῦντος διαχωριστικοῦ περιφράγματος μετρεῖται ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ χαμηλοτέρου τῶν οἰκοπέδων. Ὕπεράνω τοῦ ὑψους τούτου ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κιγκλιδώματος ὑψους 1 ἔως 1,20 μέτρων».

63. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 98 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἀπαγορεύεται ἡ φύτευσις ἐν γένει δένδρων, θάμνων ἢ ποών παρὰ ἀκριών τούχων κτιρίου ἢ μετόπισκον ἐπὶ ζώνης πλάτους 2 μέτρων, ἔκτεινομένης καὶ κατὰ 1 μέτρον πέραν ἐκάστου ὄχρου τῶν ὡς ἄνω τούχων, ἔκτος ἐὰν ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν ἐλάσης τῶν κτισμάτων τούτων.

Τοιαύτη ἀπαγόρευσις δὲν ὑβίσταται πρακτιμένων περὶ διαχωριστικῶν περιφράγμάτων ἢ τούχων παρὰ τὰ ὅρια θορηθητικῶν κτιρίων».

64. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 118 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Πᾶσα κατασκευὴ ἔκτελουμένη: α) εἴτε ἄνευ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδείας. β) εἴτε καθ' ὑπέρβασιν ταύτης. γ) εἴτε καθ' ὑπέρβασιν τῶν κειμένων διατάξεων, δ) εἴτε βάσεις ἀδείας κριθείσης μεταπεγενεστέρως καθ' οἰουδήποτε τρόπον ὡς ἐν διώρῃ ἢ ἐν μέρει οὐχὶ σκηνών πρὸς τὰς κειμένως διατάξεις. τυγχάνει αὐδικίστεσθαι».

65. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 119 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Εἰδικώτερον δι' αὐδικίστεους κατασκευαὶ ὑπτικεμένας εἰς τὰς κειμένας διατάξεις, ὡς πρὸς τὴν ἀρτιότητα τοῦ οἰκοπέδου, τὸ ποσοστὸν καλύψεως, τὰ ὅρια δομήσεως ἐπιφανίεως τοῦ οἰκοπέδου, τὸν συντελεστὴν δομήσεως αὐτοῦ, τὸ ἐπιτρέπομένον ὑψος κτιρίων καὶ τὰς προεξοχὰς πέραν τῶν γραμμῶν δομήσεως ἢ πρὸς τὰ ὑποχρεωτικῶς ἢ προαιρετικῶς ὑφίεμενα ἀκάλυπτα τοῦ οἰκοπέδου καὶ τὰς διατάξεις τῶν περιφράγμάτων, πέραν τοῦ προστίμου, διατάσσεται καὶ ἡ κατεδάφισις τούτων. Εἰς περίπτωσιν ἐργασιῶν δι' ὅν μετατρέπεται χῶρος τοῦ κτιρίου εἰς χῶρον ὀντεπιτρέπτου, ανατὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, χρήσεως, διατάσσεται ἡ κατεδάφισις μόνον τῶν ἐργῶν τούτων».

»Αρθρον 2.

Διὰ Πρ. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ Δημ. Εργων, δύναται γὰρ κωδικοποιηθεῖν εἰς ἐνιαίον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 (περὶ Πενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ) καὶ τοῦ παρόντος.

»Αρθρον 3.

1. Ἡ ισχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυθερίνησεως.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῆς προηγουμένης παραγγάφου ἡ ισχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγγάφων 9, 12, 13, 17, 18, 26, 27, 39, 45, 47, 59 καὶ 60 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀρχεται μετὰ τριμηνοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως κύτου, ἐφαρμόζονται δὲ αὖται ἐπὶ πασῶν τῶν μετά τὸ τρίμηνον τοῦτο ἐκδιδομένων οἰκοδομικῶν ἀδεῶν ἐν γένει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΡΤΠΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓ. ΖΕΠΠΟΣ, ΕΤΑΙΓ. ΔΕΒΑΛΕΤΟΓΛΟΤ, ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΤ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΤΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ, ΒΑΣΙΛ. ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐιένη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 212

Περὶ ἐπαρασυνιάσεως θέσεως Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Βουλῆς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

"Εγοντες ὑπ' ὅψει:

Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 παρ. 1 τῆς ἀπὸ 1/1.8.1974 Καταστατικῆς Συντακτικῆς Πράξεως «περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατικῆς νομιμότητος καὶ ρυθμίσεως θεμάτων τοῦ δημοσίου ἐίου μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς καταρτίσεως νέου Συντάγματος τῆς Χώρας», προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπορθίσθεν:

»Αρθρον 1.

1. Επανατυνιστάται παρὰ τῆς Βουλῆς Γραφείον Γενικοῦ Γραμματέως ὡς καὶ θέσεις μετακλητοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐπὶ 6αθμῷ α' τῶν εἰδικῶν θέσεων.

2. Ο Γενικὸς Γραμματέως διορίζεται καὶ ἀπολύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

"Αρθρον 2.

Ο Γενικός Γραμματεὺς προϊσταται, μετὰ τὸν Πρόεδρον, πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἀσκεῖ τὰς κατὰ νόμον καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς ἀρμοδιότητας αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰς δι' ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου ἀνατιθεμένας αὐτῷ τοιαύτας.

"Αρθρον 3.

Ἡ ισχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΕΤΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΤΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΡΤΠΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓ. ΖΕΠ ΠΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΤ, ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΤ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΤΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους οφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 213

Ἱερὶ ρυθμίσεως θεμάτων τυπῶν ἀρμοδιότητος Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀρωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπαργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζουμεν:

"Αρθρον 1.

1. Ἐξαρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—1975 δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως γὰ τοιούτωντοι ὡς ὑπεράριθμοι εἰς τὰς ἀνωτάτας ἢ ἀνωτέρας σχολάς (ἢ τμήματα σχολῶν) ἐκάστου κύκλου, ὑποψήφιοι τυχόντες τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὅλικον βαθμοῦ (γενικῆς βαθμολογικῆς ἐπιδόσεως) ἢ τοῦ δι' εὐθυκού τινος βαθμοῦ προστρέψημένου ὅλικον βαθμοῦ μετὰ τοῦ τελευταίου εἰσαχθέντας ἐν αὐταῖς, μὴ ἔχοντος ἐν προκειμένῳ ἔφερμογήν τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. 1137/1972.

2. Ἡ δέ ἄνω εἰσαγωγὴ πρωγματοποιεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς ἀς σχολὰς εἰσῆγμη ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν.Δ. 1137/1972 τελευταίος ἔκστοτον κύκλου, τηρούμενον τοῦ κατὰ φῦλον περιορισμοῦ, εἰς ἀς περιπτώσεις ὑφίσταται τοιοῦτος.

"Αρθρον 2.

1. Ἐξαρετικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—1975, τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Ν.Δ. 159/1974 προβλεπόμενον, πέρων τῶν κενῶν θέσεων ἀντιστοιχοῦ πασσοτὸν 3%, διὰ τὴν μετεγγραφὴν εἰς τὰ ἀκαδημαϊκά ιδρύματα τῆς ἡμεδηπῆς Ἐλλήνων φοιτητῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ὅριζεται εἰς 15% ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—75, παραμενόντων κατὰ τὰ λοιπὰ ἐν ἴσχυi τῶν κειμένων διατάξεων.

2. Φοιτητοῖς ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπιτυχόντες κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1973—74 εἰς τὰς πρὸς μετεγγραφὴν ἔξιτάσεις, τὰς διενεργηθεῖσας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 579/1970 καὶ μὴ μετεγγραφέντες λόγω συμπληρώσεως τῶν κενῶν θέσεων, εἰσάγονται καθ' ὑπέρβασιν, σκέυες ἀλληλες τινὸς διατυπώσεως κατὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974—75.

"Αρθρον 3.

Καθήκοντα Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως 'Ανωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς καθηγητὴν ἢ ἐντεταλμένον ὑφηγητὴν ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ιδρυματος τοῦ Κράτους, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

"Αρθρον 4.

Καθηγηταὶ ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ιδρυμάτων, διὸ διορισμὸς ἀνακαλεῖται δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 9 τῆς Συντακτικῆς Πράξεως τῆς 3/3.9.1974 «περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς νομιμότητος εἰς τὰ ἀνωτάτα Ἐκπαιδευτικὰ Ιδρύματα», ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὰς προτέρας αὐτῶν θέσεις ἢ ὑπερεσίας, ἀς κατεῖχον εἰς Δημοσίαν Ὑπηρεσίαν, Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικού Δικαίου, ὑφ' οἰστρήποτε μορφῆς σχέσιν ἐργασίας, κατόπιν δηλώσεώς των ὑποθαλλούμενης ἐντὸς 10 ἡμερῶν εἰς τὴν οἰκείαν Ὑπηρεσίαν ἢ Νομικὸν Πρόσωπον.

"Αρθρον 5.

Ἡ ισχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΤΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΣΟΛΩΝ ΓΚΙΚΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΤΡΤΠΑΝΗΣ, ΠΑΝΑΓ. ΖΕΠ ΠΟΣ, ΕΤΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΤ, ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΤ, ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΤΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους οφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

‘Η έτησία συνδρομή τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, ή τιμή τῶν τμηματικῶν πωλουμένων φύλλων αύτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν διπό 1ης Ιανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι:

A'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » Β'	»	700
3. » » Γ'	»	500
4. » » Δ'	»	1.000
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	500
6. » » Παράρτημα	»	300
7. » Δελτίον ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » Δελτίον ‘Εμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς ‘Ιδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ὅποια τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	6.000

Οι Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

‘Υπὲρ τοῦ Ταμείου ‘Αλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Εθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἔξης ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » Β'	»	35
3. » » Γ'	»	25
4. » » Δ'	»	50
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	25
6. » Παράρτημα	»	15
7. » Δελτίον ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν	»	150
8. » Δελτίον ‘Εμπ. καὶ Βιομ. ‘Ιδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ὅποια τὰ τεύχη	»	300

B'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Εκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελ/διν, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπό 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπό 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπό 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἐκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

C'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

J. Εἰς τὸ Δελτίον ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν καὶ
‘Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

A'. Δημοσιεύματα ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν δινακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικάς συνελέσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ N. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν δινακοινώ- σεων τῶν προβλεπομένων ύπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ N.D. 400/70 περὶ ‘Άλλοδαπῶν ‘Ασφαλιστικῶν ‘Εταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφά- σεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορωσάντων εἰς προσωρινάς διατάξεις...	»	1.000
5. Τῶν δινακοινώσεων τῶν ύπὸ διάλυσιν, ‘Ανωνύ- μων ‘Εταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939...	»	200
6. Τῶν Ισολογισμῶν τῶν ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν ‘Εταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἔγκρισεως τιμολογίων τῶν ‘Ασφαλιστικῶν ‘Εταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἔργαστων ‘Ασφα- λιστικῶν ‘Εταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιου- σιακῶν στοιχείων ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι’ ὧν ἔγκρινονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὗτοῦ...	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξούσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν ‘Ελλάδι ἀλλοιώ- παιν ‘Εταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου ‘Α- σφαλιστικῶν ‘Εταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ N.D. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχώνευσεως ‘Ανωνύ- μων ‘Εταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Επιτροπῆς τοῦ Χρημα-
τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς
τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν,
συμφώνως πρὸς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2
παρ. 3 A.N. 148/67

13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Επιτροπῆς κεφαλαιαγο-
ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων εἰς τὸ
Χρηματιστήριον, συμφώνως πρὸς τὰς
διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 A.N. 148/
1967

B'. Δημοσιεύματα ‘Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν δινακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ισολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	1.000

G'. Δημοσιεύματα ‘Αλληλασφαλιστικῶν Συν-
εταιρισμῶν – ‘Αλληλασφαλιστικῶν Ταμείων
καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγή- σεως ἀδείας λειτουργίας ‘Αλληλασφαλιστι- κῶν Συνεταιρισμῶν – ‘Αλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν ισολογισμῶν τῶν ὡς δινακοινώσεων Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II. Εἰς τὸ Τέταρτον τεῦχος, τῶν δικαστικῶν
πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημο-
σιεύσεων

» 400

Τὸ ὑπέρ τοῦ Ταμείου ‘Αλληλασφαλιστικῶν Προσωπικοῦ Εθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστόν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ ‘Ανωνύμων ‘Εταιρειῶν καὶ ‘Εταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει διαρίσθη εἰς 5%.

D'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προσκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, διπέρ, μερίμη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποτελεῖται εἰς τὴν ‘Υπηρεσίαν τοῦ Εθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὄντυματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Εθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. ‘Η καταβολὴ τοῦ ὑπέρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν ‘Αθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμείον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα ‘Εθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κορτεώς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, διπέρ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ δικαιώματα διὸ τῶν ὑπέρ ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἔγκυκλιών διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. ‘Επὶ συνδρομῶν ἑσωτερικοῦ ἀποστέλλομενων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὸ τῶν ἑπταταγῶν καὶ τὸ ὑπέρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ